

GRUNT-MEJER Zygmunt Mieczysław - pseudonim "Zyga"

Urodził się 1 stycznia 1916 r. w Wilnie w środowisku inteligencji urzędniczej, jako syn Jana i Zofii z domu Jachimowicz.

Początkowo uczęszczał do Szkoły Powszechnej nr.1/kierowanej przez Stefanię Swidową/i ukończył ją w Trokach w 1930 r.

W tym też roku wstępuje do Korpusu Kadetów Nr.1 im. Marszałka Józefa Piłsudskiego we Lwowie. W r. 1935 opuszcza Korpus Kadetów nr.1. Czynną służbę wojskową odbywa w 3 Batalionie Saperów Wileńskich, a kampanię Wrześniową w zmobilizowanym ^(ow. 19?) 19 Batalionie Saperów.

Po przegranej kampanii i powrocie do domu pracuje na drogach/Troki-Jewie/ i w lesie, a wiosną 1940r. usiłuje się wydostać na Zachód. Niestety, po zwycięskiej niemieckiej ^{ofensywie} kampanii na Zachodzie i okupacji państw Bałtyckich/Litwy, Łotwy i Estonii/przez Armię Sowiecką, wypłynięcie z Tallina było niemożliwością.

^{powracam} Powrót do Wilna i ^{wyjeżdżam} praca zarobkową w firmie budowlanej - litewskiej, a potem niemieckiej. W międzyczasie egzamin maturalny w tajnym szkolnictwie a w roku następnym, w 1943 r. ^{zdecyduje} ślub z Janiną Kłosińską. Z kolei, ^{niektóre} ~~niektóre~~

^{zorganizuje} W 1943 r. do leśnej partyzantki, do tworzącej się wówczas/po zniszczeniu Brygady "Kmieica" i na bazie ^{w opuszczeniu} odprysków resztek wymordowanej Brygady "Kmicica" - Brygady "Łupaszkii" por. kawalerii Zygmunta Szendzielarza, która wiosną następnego roku uzyskuje "piątą" numerację. W Brygadzie AK "Łupaszkii" przechodzi kolejne szczeble dowodzenia od szeregowca do d-cy plutonu, tygodniowego urlopu bez dowodzenia i ^{ostatecznie} ~~ostatecznie~~ ^{na dowód} jako dowódca

1 plutonu, wchodzącego w skład Kompanii Szturmowej por. "Rakoczego"

Bierze udział w akcjach przeciwko: Sowiecom, Niemcom i Litwinom, współpracujących z Rzeszą Niemiecką. W starciu z ^(part. sowieckimi) ~~panującą~~ ludnością miejscową, pod wsią Bibki, na torach kolejowych, pod ^{Łyntupami} 23.XI.1943 zdobycie ~~po~~ łańcucha i dużej ilości uzbrojenia. /, pod ^{Łodziszkami} 15.I.1944 - zwycięski

bój spotkaniowy z zmotoryzowanym patroliem niemieckim - zdobycie 2 działko ppanc, auto terenowe i 7 poległych Niemców/. W bitwie z niemiecką komp. pod ^{Worzianami} 31.IV.1944, z hordą sowiecką pod ^{Radziusze-Łozowe} 2.II.44

Wyprawa na Litwę i starcie z nimi pod ^{Malatami} 15.III.1944. Na trasie [→] Swir-Michaliszki uchwycił na czele 1 plutonu starostę i jego zastępcę ze Świra, celem wymiany na "Łupaszke". Nieudana akcja na torach kolejowych pod [→] Pohulanką, gdzie ginie z naszego plutonu "Jastrząb" a "Mrówka" został ciężko ranny. Stanowisko dowodzenia mjr. "Węgielnego" 1,5 km za torami wraz z podwładnymi do wywożenia amunicji...

Na przełomie kwietnia i maja 1944 r. bierze udział w akcji przeprowadzonej siłami 5, 1 i 6 brygady przeciwko partyzantce sowieckiej pod [→] Wisniewem

(zw. Wiszniewem)

Przygotowanie do akcji "Ostra Brama";-stacjonowanie 5 Brygady pod Sużanami, z kolei pod Suderwą, gdzie zajmujemy stanowiska na zachód od Wilna, zgodnie z rozkazem operacyjnym szefa Wydz. Orgn Okręgu AK Wilno, mjr "Sława" Teodora Cetysax

W noc poprzedzającą uderzenie na bunkry Wilna/z 6 na 7 lipca 1944/ 5 Brygada AK "Łupaszki" skierowała się na południe/kierunek Puszcza Augustowska/zgodnie z rozkazem PZP 1300/III z 20 listopada 1943 Komendy Głównej AK i za wiedzą "gen. Wilka"./Kresowe brygady, które były "skonfliktowane" z partyzantką sowiecką miały prawo do wycofania się na Zachód./

W czasie marszu na Zachód, po uzyskaniu wiarygodnej informacji o wiarołomstwie nie tylko Sowietów/czy też Kremla/i w obliczu zaciskającej się obręczy NKWD wokół 5 Brygady "Łupaszki" pod koniec lipca 1944 r. rozwiązuje ^{Łupaszki} ją koło Porzecza, jeszcze przed Niemnem.

Łupaszki początkowo maszeruje z grupą "Łupaszki", a następnie wraz z "Saszą" /szwagrem "Łupaszki"/-Edward Swolkień i "Lechem"-Stanisław Ławnikowski kierują się na Zachód, na Warszawę. Na trasie marszu, w Mordach i koło Siedlec, idąc ^{do Kalna} ślanką AK, ma możliwość, na rozkaz "Łupaszki", złożyć meldunek przedstawicielowi AK, o zaistniałej sytuacji AK w Wilnie.

-W Lublinie włącza się w szeregi pracowników PCKi grupę kolegów Wilnian, Akowców jak: Zosia Dąb-Biernacja "Jagienka", Ale Lenartowiczówna Zdzisio Szyteyko - "Zuk", Janusz Michejda, Tedzio Rudnicki, Mietek Kulesza Edek Swolkień-"Sasza" i inni ^{z ubogimi resztkami} zostają skierowani Na Pragę - jako Przy frontowa Czołówka Polskiego Czerwonego Krzyża na Pradze w drugiej połowie września 1944 ~~na~~ czasie bombardowania i retowienia Prażen ginie z 17/18 stycznia 1945 r. Edek Swolkień "Sasza" i Edek Rajszel z 3 Brygady Ak "Szczereba".

Latem 1945 organizuje punkt PCK w Ustce, gdzie łączy się z żoną przybyłą z Wilna. Utrzymuje kontakt z "Łupaszka" do czasu jego aresztowania. w czerwcu 1948 po czym sam zostaje aresztowany 18 sierpnia 1948 r. Po półrocznym śledztwie i nieomal pięcioletnim więzieniu wraca do domu, Jest ustawicznie dyskryminowany i szykanowany, przez odpowiednie ku temu, powołane komórki "urzędowe". Po październiku 1956 udaje mu się ukończyć Wyższą Szkołę Ekonomiczną w Sopocie z tytułem mgr. ekonomii, to jednak w ciągu 30 lat pracy zawodowej ^{był zmuszany lub też sam podejmował decyzję} do trzydziestokrotnej zmiany miejsca zatrudnienia.

Jego zasługi bojowe i działalność w AK zostały uhonorowane: swansem na stopień ppor. czasu wojny, Srebrnym Krzyżem Zasługi z Mieczami, Krzyżem Armii Krajowej, Medalem Wojska oraz odznaczeniem za Kampanię Wrześniową- wszystkie nadane przez Rząd Emigracyjny w Londynie.-

Relacja własna,

E. Banasikowski itd